

ESPANJA

Päiväkerho, Los Pacos

7.1.-7.2.2014

Keski-Pohjanmaan ammattiopiston hyvinvointialan opiskelija

Lähdin työssäoppimaan Espanjan aurinkorannikolle, Fuengirolaan. Menomatka sujui hyvin ja sain kiinteistövälitysfirman työntekijältä kyydin lentoasemalta asunnolleni. Asunnon hankin kiinteistövälitysfirmalta, mutta kyselin useilta eri välittäjiltä.

Asunnon löytäminen ei ollut vaikeaa, mutta tein vähän hintavertailua ja katsoin sijaintia niin, että asunto olisi kävelymatkan päässä työpaikastani. Asuntoni oli yksiö Los Pacosissa ja 200 m päässä työpaikastani. Vuokra viideltä viikolta oli 550€ sisältäen sähkön, veden, loppusiivouksen ja internetin. Lisäksi maksoin kyydistä lentokentältä asunnolle 35€. Koska etsin itselleni asuntoa ulkomailta ensimmäistä kertaa, tuntui turvallisimmalta ottaa se suomalaiselta kiinteistövälittäjältä. Jos tulen matkustamaan vielä Espanjaan, aion vuokrata asuntoni suoraan paikalliselta. Se tulee halvemmaksi ja on mielestäni vaivattomampaa.

Asunto, johon muutin, ei ollut etukäteen sähköpostitse tehdyn vuokrasopimuksen mukainen. Kiinteistövälitysfirma järjesti minulle uuden asunnon 300 m päästä. Jouduin siis ensimmäisellä viikolla muuttamaan uuteen asuntoon, mutta sain kuitenkin paljon paremman kämpän tilalle siistimmästä taloyhtiöstä.

Harjoittelupaikkani oli päiväkerho, joka on Aurinkorannikon suomalaisen seurakunnan järjestämä hoitopaikka 3-6 –vuotiaille lapsille. Kerhotoimintaa ohjaa seurakunnan työntekijä ja meitä harjoittelijoita oli aluksi seitsemän, mutta myöhemmin tuli neljä lisää.

Päiväkerhoa pidetään maanantaista torstaihin klo 9-14. Päiväkerho maksoi 8€/lapsi/päivä ja vanhemmat maksoivat kerhomaksun aamulla tuodessaan lapsen. Lapset vaihtuivat päiväkerhossa aika paljon, koska se ei ollut sitovaa. Toiset lapset olivat kuukauden ajan joka päivä kerhossa, toiset vain kerran viikossa tai jopa harvemmin. Lapsia oli 15-26 joka päivä. Päiväkerhoa pidettiin suomenkielellä, mutta siellä oli myös lapsia jotka eivät puhuneet Suomea ollenkaan.

Päiväkerhoon lapset siis saapuivat aamulla 8.30-10 välisenä aikana. Aamupäivä oli lasten vapaan leikin aikaa ja klo 11 siivouskellon soidessa oli aika kerätä leikit ja mennä istumaan istuinalusille lattialle ruokapiiriin.

Ruokapiirissä laskimme kuinka monta lasta kerhossa tänään on, juttelimme säästä, vuodenajoista, kuukausista ja lapset saivat ehdottaa lauluja ja leikkejä. Suosittuja leikkejä olivat pikku koira, jos sull' lysti on ja viisi pientä ankkaa. Ruokapiirin jälkeen lapset menivät käsienpesun kautta hakemaan eväät, lausuimme yhdessä ruokarukouksen ja oli eväiden syönnin aika.

Syömisen jälkeen rauhoituttiin lukupiiriin. Yleensä jaoimme lapset kahteen ryhmään, toiset menivät ulos nurmikolle viltin päälle kuuntelemaan satua ja toiset jäivät sisälle. Näin säilytettiin rauha lukuhetkessä. Lukupiirin aikana muut ohjaajat siivosivat pöydät ja lattiat. Lukupiirin jälkeen lapset saivat taas vapaasti leikkiä ja puoli kahden aikaan menimme ulos odottelemaan vanhempia. Jokapäiväisten rutiinien lisäksi kävimme puistossa ja askartelimme lasten kanssa.

Päiväkerhossa toteutettiin Montessoripedagogiikkaa sovellettuna. Käytännössä tämä näkyi esim. niin, että lapset rakensivat leikkiensä lattialla aina matolle, heillä oli oikeus sanoa muille lapsille, ettei ota muita leikkiinsä mukaan ja päiväkerhon tila oli meluton ja järjestelmällinen.

Koska meitä harjoittelijoita oli niin monta, olin osan työharjoittelustani myös suomalaisella koululla. Perjantaisin olin 1. luokassa klo 9-13, jossa oli kahdeksan oppilasta. Sain suunnitella ja pitää oppitunteja luokanopettajan valvonnassa. Tämän lisäksi olin koulun iltapäiväkerhossa ohjaajana tiistaista perjantaihin klo 13-16. Iltapäiväkerhossa oli päivittäin n.20-30 lasta ja sinne jäivät ne lapset (esikoululaisista 3-luokkalaisiin), joiden vanhemmat eivät päässeet hakemaan lapsiaan koulun päätyttyä. Lapset eivät siis saaneet kulkea koululta yksin kotiin, mikä oli turvallisuuden kannalta hyvä asia.

Iltapäiväkerhossa tehtiin läksyksi tulleet tehtävät, käytiin pelikentällä urheilemassa, leikittiin sisällä ja ulkona sekä lapsilla oli aivan vapaata aikaa leikille ja omille puuhasteluille. Itse kävin paljon aktiivisten poikien kanssa pelaamassa jalkapalloa pelikentällä ja puistossa leikkimässä kymmenen tikkua laudalla. Iltapäiväkerhossa oli yksi opettaja ja yksi koulunkäyntiavustaja, sekä minun lisäksi toinen harjoittelija Suomesta.

Suomalaisen seurakunnan toimintaan kuuluu myös lasten ja nuorten partiotoiminta. Itse pidin partiota torstaisin 10-12-vuotiaille ”seikkailijat” –ryhmälle. Ryhmässä oli 8-10 aktiivista nuorta. Seikkailijoiden kanssa leikimme ja pelasimme sisällä, sekä olimme muutamana kertana ulkona.

Vaikka työssäoppimiseni yhdestä paikasta muuttuikin ensimmäisellä viikolla palapeliksi ympäri Fuengirolaa, huomasin äkkiä, että samat suomalaiset perheet tulevat vastaan niin päiväkerhossa kuin koulullakin. Minut otettiin todella hyvin vastaan ja sain puhua Suomen lisäksi ruotsin-, englannin- ja vähän espanjan kieltä. Päiväkerhossa olimme yleensä päivät sisällä, joten oli ihanaa päästä iltapäiväkerhoon ulos puuhastelemaan lasten kanssa.

Partiotoiminta oli minulle aivan uusi kokemus ja ekaluokassa pääsin kokeilemaan, miltä oppituntien pitäminen tuntuu. Halusin saada työharjoittelusta mahdollisimman paljon irti - ja se onnistui!

Vapaa-ajallani aikaa kului tietysti ruokakaupassa käymiseen, pyykin pesuun ja muihin arkiaskareisiin, mutta muusta vapaa-ajasta otin kyllä kaiken ilon irti! Ruokakaupassa kävin Mercadonassa, joka oli Los Bolichesissa noin kilometrin kävelymatkan päässä. Mercadona on halpa ja iso supermarket. Hedelmiä ja vihanneksia ostin myös pienemmistäkin kaupoista ja markkinoilta. Markkinoita pidettiin joka tiistai Feria-alueella, jonne kämpältäni käveli 10-15 min. Kävimme myös kahtena iltana työharjoittelijakaveriideni kanssa porukalla syömässä paikallista ruokaa, eli tapaksia ja paellaa.

Vapaa-aikaa käytin myös tutustumiseen ja kiertelyyn Fuengirolassa ja sen lähiympäristössä. Kävimme työkaverini kanssa Marbellassa ja sen lähellä olevassa Aventura Amazonia -kiipeilypuistossa. Matkustimme Marbellaan Fuengirolasta bussilla ja matkaa oli 20 km. Hintaa bussilipulle tuli 3€/suunta. Espanjassa on kyllä paljon halvempaa, kuin Suomessa. Menin Miramariin Los Pacosista paikallisbussilla ja lippu maksoi 1,10€. Kokeilin myös paikallisen kuntosalin Zumba-tuntia ja oli kyllä hyvä kokemus. Paljon kävin myös lenkkeilemässä mäkiä pitkin hienoissa maisemissa.

Kävin myös ratsastusvaelluksella maatilalla, jonka omistajan yhteystiedot sain kaveriltani. Maatilalle oli Fuengirolasta puolen tunnin ajomatka, joten tilan pitäjä tuli hakemaan minut ja kaksi muuta suomalaista Los Pacosista. Ratsastusvaellus kesti kolme tuntia ja varsinkin lajin harrastajalle oli todella mukava kokemus hienoissa maisemissa. Muutama vapaapäivä vierähti kyllä ihan vain hiekkarannalla lämmöstä nauttien!

Vierailin vapaa-ajalla myös paikallisessa Espanjalaisessa koulussa. Koululla ei kuitenkaan saanut kuvata, ymmärrettävistä syistä. Espanjalainen koulu poikkesi suomalaisesta siten, että koulun alue oli vartioitu ja portilla seisoivat vartijat. Portit aukesivat aina 15 minuuttia ennen koulun alkua ja sulkeutuivat tasalta. Portin sisäpuolelle menivät ainoastaan oppilaat, vanhemmat veivät ja hakivat lapsensa, mutta eivät päässeet porttien sisäpuolelle.

Minunkin piti hankkia vierailuani varten kirjallinen lupa etukäteen, joka kävi myös poliisilaitoksella. Lasta ei päästetty portilta ilman, että vanhemmat ovat tulleet hakemaan ja mikäli vanhemmat tulivat myöhässä, pääsi lapsi portista vasta seuraavana tasatuntina. En tiedä onko kaikissa Espanjalaisissa kouluissa näin, mutta tässä koulussa toimittiin näin ja mielestäni se on turvallinen toimintatapa.

Kokonaisuutena matkani Espanjaan oli aivan mielettömän hyvä kokemus! Ennen matkaa en ollut koskaan lentänyt, ollut Ruotsia kauempana ulkomailla tai ollut yksin poissa kotoa kahta viikkoa pidempään. Myös Englanninkielen taitoni on ollut lukiolla kohtalaista, joten jännitin sitäkin jonkin verran. Kuitenkin päästyäni perille sopeuduin nopeasti, enkä kokenut minkäänlaista kulttuurishokkia.

Todella paljon varoiteltiin ja vähän peloteltiinkin, että pitää olla tarkkana ja tosi varovainen! Enemmän tuli niitä lauseita, että "Älä liiku pimeällä yksin.", "Älä pidä laukkaa mukana, tai mitään arvokasta laukussa.", "Oo varovainen!", "Varoitan sitten, siellä on vaarallista." Onneksi myös kannustettiin pitämään hauskaa ja ottamaan ilo irti vieraasta kulttuurista. Olin varovainen, mutta liikuin kyllä paljon yksin, niin päivällä, kuin illallakin. Minulta yritettiin kerran huijata rahaa ja markkinoilla mies yritti antaa tekokolikoita kahden euron kolikon sijaan. Ei kuitenkaan onnistunut, en siis menettänyt rahaa tilanteessa.

Aurinkorannikolla on paljon suomalaisia, joten en kokenut olevani täysin yksin. Työharjoittelupaikastani sain todella hyvää palautetta ja suosituksia jatkoon. Erityisesti koululla tein kaikkea sellaista, mitä siellä ei ollut aikaisemmin tehty, kuten vein lapsia pelikentälle ja puistoon. Koin itseni tärkeäksi ja sulauduin työyhteisöön hyvin.

Kun on kaukana kotoa, oppii myös arvostamaan sitä, miten hyvin asiat Suomessa ja kotona ovat. Hygieniataso on Espanjassa kuitenkin alhaisempi kuin meillä Suomessa. Suosittelen ehdottomasti jokaiselle, että jos on mahdollisuus lähteä maailmalle, kannattaa lähteä! Ja kun varoitellaan, että "se on vaarallista", voin itse nyt ajatella, että "Kyllä! On se vaarallista, siihen jää nimittäin pian koukkuun!"